

с. д. 1.

Марк.

гл. 11.

с. к.

Марк.

гл. 11.

с. ка.

с. кв.

с. кг.

Матт.

гл. к.

с. ка.

напрѣдъ нікога да не бѣди на тебе
плѣдъ. На оутрешныятъ дѣнь оучени-
цыти видѣли, чи онѣа смокѣвница
совсѣмъ изсѣхнала, и като са чѣдѣли
на това, Пѣтръ рекалъ: Равви! (оу-
чителю) виждь смокѣвницата чи изсѣх-
нала, дѣто ѿ си ты проклѣлъ. Я Ис-
сѣсъ ѿговорилъ та имъ рекалъ: имайти
вѣра Божѣа. И послѣ това пакъ рекалъ
на свѣити оученицы: азъ вы оувѣрѣ-
вамъ, чи ако повелѣи нѣкой на таа
гора да са дѣгни ѿ своето си мѣсто,
та да са фарли въ морето, да са не раз-
мысли, ами да вѣрва истинно, чи
негшвити слова ще да бѣдатъ дѣйстви-
телни. воистинна сичкото онѣа
ще да са свѣди, што колкото бы той
рекалъ. Най насѣтнѣ Иссѣсъ сваршилъ
своата проповѣдь съвъ преизбранното
слово: сичко, заради каквото нѣще
са помѣли челоуѣкъ съсъ вѣра, воистин-
на то ще да му са даде немъ.

ПОЛЕЗНИ ПРАВОУЧЕНІЯТА.

1. Господь Иссѣсъ въ онѣа время оугладнѣлъ

Това можѣ да оутѣши бѣдныи челоуѣцы и
да ги ѿблѣгкчи, дѣто тѣи нѣматъ своето си пре